

CAPUT XIII.

LECTIO Deuteronomio ejectione alienigenæ, partes Levitis assignantur, & quo tamen gazophylacio vasa domus Tobie projiciuntur, & sabbati violatores puniuntur: increpat Nebemias Iudæos qui uxores duxerant alienigenas.

Deut. 23. 3. Possis vertere; tempore illo, quo nempe habitaverunt principes populi in Ierusalem. (Sup. cap. 11.) Et illo presentim quo absuit Nebemias, ut patet infr. v. 6. Id est, affinis factus fuerat Tobie, & Tarparchæ Ammonitarum. Sup. 2. 10. Anno M. 3562. Ant. Chr. 442. Ergo postquam præfecturam ann. 12. compleverat. Vid. supr. 2. 7. & 5. 14. Sup. memoirum, id est, circa finem vite meæ. Hincque secunda eius incipit præfectura, que ad initium regni Darij Nothi pervenisse videtur; ex sup. cap. 9. 22.

1. In die autem illo lectum est in volumine Moysi audiente populo: & inventum est scriptum in eo, quod non debeant introire Ammonites & Moabites in ecclesiam Dei usque in æternum: 2. eod quod non occurrerint filiis Israël cum pane & aqua: & conduxerint adversum eos Balaam, ad maledicendum eis: & convertit Deus noster maledictionem in benedictionem. 3. Factum est autem; cum audissent legem, separaverunt omnem alienigenam ab Israël. 4. Et super hoc erat Eliasib sacerdos qui fuerat præpositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobie. 5. Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes mitera, & thus, & vasa, & decimam frumenti, vini, & olei, partes Levitarum, & cantorum, & iahitorum, & primitias sacerdotales. 6. In omnibus autem his non fui in Ierusalem, quia anno trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, & in fine dierum rogavi regem. 7. Et veni in Ierusalem, & intellexi malum, quod fecerat Eliasib Tobie ut faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei. 8. Et malum mihi visum est valde. Et proieci vasa domus Tobie foras de gazophylacio: 9. præcepique & emundaverunt gazophylacia: & retuli tibi vasa domus Dei, sacrificium, & thus. 10. Et cognovi quod partes Levitarum non fuissent datæ: & fugisset unusquisque in regionem suam de Levitis, & cantoribus, & de his, qui ministrabant. 11. & egi causam adversus magistratus, & dixi: Quare dereliquimus domum Dei? Et congregavi eos, & feci stare in stationibus suis. 12. Et omnis Iudæa apportabat decimam frumenti, vini, & olei in horrea. 13. Et constitimus super horrea Seleamiam Sacerdotem, & Sadoe scribam, & Phadaïam de Levitis, & iuxta eos Hanan

filium Zachur, filium Mathanæ: quoniam fideles comprobati sunt, & ipsis creditæ sunt partes fratrum suorum. 14. Memento mei Deus meus pro hoc, & ne deleas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei: & in ceremoniis eius. 15. In diebus illis vidi in Iuda calcantes torcularia in sabbato, portantes acervos, & onerantes super asinos vinum, & uvas, & ficus, & omne onus, & inferentes in Ierusalem die sabbati. Et contestatus sum ut in die quâ vendere liceret, venderent. 16. Et Tyrj habitaverunt in ea inferentes pisces, & omnia venalia: & vendebant in sabbatis filiis Iudæ in Ierusalem: 17. Et obiurgavi optimates Iudæ, & dixi eis: Quæ est hæc res mala, quam vos facitis & profanatis diem Sabbati? 18. Numquid non hæc fecerunt patres nostri, & adduxit Deus noster super nos omne malum hoc, & super civitatem hanc? Et vos additis iracundiam super Israël violando Sabbatum. 19. Factum est autem, cum quievisset porta Ierusalem in die Sabbati, dixi: & clausuram ianuas, & præcepi ut non aperirent eas usque post Sabbatum: & de pueris meis constitui super portas ut nullus inferret onus in die Sabbati. 20. Et manserunt negotiatores, & vendentes universa venalia foris Ierusalem semel & bis. 21. Et contestatus sum eos, & dixi eis: Quare maneris ex adverso muri? si secundum hoc feceritis, manum mittam in vos: Itaque ex tempore illo non venerunt in Sabbato. 22. Dixi quoque Levitis ut mundarentur, & venirent ad custodiendas portas, & sanctificandam diem Sabbati: & pro hoc ergo memento mei Deus meus, & parce mihi secundum multitudinem miserationum tuarum. 23. Sed & in diebus illis vidi Iudæos ducentes uxores Azoridas, Ammonitidas, & Moabitidas. 24. Et filij eorum ex media parte loquebantur Azoticæ, & nesciebant loqui Iudæicæ, & loquebantur iuxta linguam populi, & populi. 25. Et obiurgavi eos, & maledixi. Et cecidi ex eis viros, & decalavi eos, & adiuravi in Deo, ut non darent filias suas filiis eorum, & non acciperent de filiabus eorum filias suas, & sibimetipsis dicebam:

26. Num-

3. Reg. 3. 1. & 11. 1.

3. Reg. 11. 4.

3. Reg. 11. 4.

26. Numquid non in huiusmodi peccavit Salomon rex Israël? & certe in gentibus multis non erat rex similis ei, & dilectus Deo suo erat, & posuit eum Deum regem super omnem Israël: & ipsum ergo duxerunt ad peccatum mulieres alienigenæ. 27. Numquid & nos inobedientes faciemus omne malum grande hoc ut prævericemur in Deo nostro, & ducamus uxores peregrinas? 28. De filiis autem Iofada filij Eliasib

* sacerdotis magni, gener erat Sanaballat Horonites, quem fugavi a me. 29. Recordare Domine Deus meus adversum eos, qui pollunt sacerdotium, iusque Sacerdotale & Leviticum. 30. Igitur mundavi eos ab omnibus alienigenis, & constitui ordines Sacerdotum & Levitarum, unumquemque in ministerio suo: 31. & in oblatione lignorum in temporibus constitutis, & in primitivis mementis mei Deus meus in bonum. Amen.

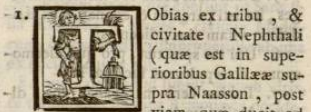
* Diversus ab eo qui est supra v. 4 & 7.

LIBER TOBIÆ.

CONTINET hic liber, eximia pietatis, singularis patientiæ, & Dei in suis providentiæ, præclara documenta. Tobias enim semper in Deum fidelis, cum in captivitatem abduceretur, quò tempore, captus a Salmanasare Samariâ, Israëliticum regnum eversum est, a piis operibus nunquam destitit. Hunc ab eodem Salmanasare primum clementer habitum & annonæ curatorem constitutum Græci testantur codices, a Chaldeis, quos in versione nostrâ secutus est Hieronymus, non parùm diversi. Post autem a Sennacheribo, cuius offensionem, suo in mortuos sepeliendos studio, meruerat, bonis & exilio multatus est: sed ab Assaradone statim restitutus, operâ Achioris filij fratris sui, quem ille Rex omnibus suis rationibus præfecerat. At postea bonis iterum spoliatus est. Quin & cæcitate interim a Deo probatus. Tandem, filio, quem in Mediâ ad pecuniam a Gabelo repentem miserat, cum nuru, ingentibusque divitiis, recepto & viâ recuperato, Dei benedictionibus cumulatus, ingentem ex filio post se reliquit sobolem, cui mortuus bene præcatur, & ex Prophetarum dictis de Ninive evertenda, bene consult.

CAPUT PRIMUM.

Tobias in captivitate constitutus, a lege Dei non recedit; & filium Tobiam ex Anna uxore susceptum, Deum timere docet: gratus regi Salmanasar, pergit quocumque vult: confratres captivos consolatur & iuvat elemosinâ: Gabelo dat mutuo decem argenti talenta: Sennacherib, quod mortuos sepeliret, eum persequitur.

Obias ex tribu, & civitate Nephthali (que est in superioribus Gallæ supra Naasson, post viam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens civitatem Sephet) 2. * cum captus esset in diebus Salmanasar regis Assyriorum, in captivitate tamen positus, viam veritatis non deseruit, 3. ita ut omnia, quæ habere poterat, quotidie captivis fratribus, qui erant ex eius genere, impertiret.

4. Cùmque esset iunior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamen puerile gessit in opere. 5. Denique cùm irent omnes ad vitulos aureos, * quo Ieroboam fecerat rex Israël, hic solus fugiebat consortia omnium, 6. sed pergebat in Ierusalem ad templum Domini, & ibi adorabat Dominum Deum Israël, omnia primitiva sua, & decimas suas fideliter offerens, 7. ita ut in tertio anno proselytis & advenis ministraret omnem decimationem. 8. Hæc & his similia secundum legem Dei puerulus observabat. 9. Cùm verò factus esset vir, accepit uxorem Annam de tribu sua, genitque ex ea filium, nomen suum imponens ei, 10. quem ab infantia timere Deum docuit, & abstinere ab omni peccato. 11. Igitur cùm per captivitatem devenisset cum uxore sua, & filio * in civitatem Niniven cum omni tribu sua, 12. (cùm omnes ederent ex cibis Gentilium) iste custodivit animam suam, &

* 3. Reg. 12. 28.

* Quatuor circiter annorum puer. V. infrâ 3. 21. & 14. 16.

3. Reg. 17. 3. & 18. 9. Anno M. 3283. Ant. Chr. 721. Tobias circiter 44. 01.

numquam contaminatus est in escis eorum.

13. Et quoniam memor fuit Domini in toto corde suo, dedit illi Deus gratiam in conspectu Salmanasar regis,

14. & dedit illi potestatem quocumque vellet ire, habens libertatem quæcumque facere voluisset.

15. Pergebat ergo ad omnes, qui erant in captivitate, & mōnita salutis dabat eis.

16. Cūm autem venisset in Rages civitatem Medorum, & ex his, quibus honoratus fuerat a rege, habuisset decem talenta argenti:

17. & cūm in multa turba generis sui Gabelum egentem videret, qui erat ex tribu eius, sub chirographo dedit illi memoratum pondus argenti.

18. Post multum verò temporis, mortuo Salmanasar rege, cūm regnaret Sennacherib filius eius pro eo, & filios Israël exosos haberet in conspectu suo:

19. Tobias quotidie pergebat per omnem cognationem suam, & consolabatur eos, dividebatque unicuique, prout poterat, de facultatibus suis:

20. esurientes alebat, nudisque vestimenta præbebat, & mortuis atque occisis sepulchrum sollicitus exhibebat.

21. Denique cūm reversus esset rex Sennacherib fugiens a Iudæa plagam, quam circa eum fecerat Deus propter blasphemiam suam, & iratus multos occideret ex filiis Israël, Tobias sepeliebat corpora eorum.

22. At ubi nunciatum est regi, iussit eum occidi, & tulit omnem substantiam eius.

23. Tobias verò cum filio suo, & cum uxore fugiens, nudus latuit, quia multi diligebant eum.

24. Post dies verò quadraginta quinque occiderunt regem filij ipsius,

25. & reversus est Tobias in domum suam, omnisque facultas eius restituta est ei.

CAPUT II.

Tobias ex mortuorum defatigatus sepulchra, hirundinis stercore in patientia probationem excæcatur, & ab uxore ac amicis ipsum irridentibus affectus opprobrio, patientissimè tolerat instar Iobi.

1. Post hæc verò, cūm esset dies festus Domini, & factum esset prandium bonum in domo Tobie,

2. dixit filio suo: Vade, & adduc aliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epulentur nobiscum.

3. Cūmque abiisset, reversus nunciavit ei, unum ex filiis Israël iugulatum iacere in platea. Statimque exiliens de acubitu suo, relinquens prandium, ieiunus peruenit ad corpus:

4. tollensque illud portavit ad domum suam occultè, ut, dum sol occubuisset, cautè sepeliret eum.

5. Cūmque occultasset corpus, manducavit panem cum lactu & tremore,

6. memorans illum sermonem, quem dixit Dominus * per Amos prophetam: Dies festi vestri convertentur in lamentationem & luctum.

7. Cūm verò sol occubuisset, abiit, & sepelivit eum.

8. Arguebant autem eum omnes proximi eius, dicentes: Iam huius rei causâ interfici iussus es, & vix effugisti mortis imperium, & iterum sepelis mortuos?

9. Sed Tobias plus timens Deum, quàm regem, rapiebat corpora occisorum, & occultabat in domo sua, & mediis noctibus sepeliebat ea.

10. Contigit autem ut quâdam die fatigatus a sepultura, veniens in domum suam, iactasset se iuxta parietem, & obdormisset,

11. & ex nido hirundinum dormienti illi calida stercora inciderent super oculos eius, feretque cæcus.*

12. Hanc autem tentationem ideò permisit Dominus evenire illi, ut posteris daretur exemplum patientie eius, sicut & sancti Iob.

13. Nam cūm ab infantia sua semper Deum timuerit, & mandata eius custodierit, non est contristatus contra Deum quòd plaga cæcitatē e venerit ei,

14. sed immobilis in Dei timore permansit, agens gratias Deo omnibus diebus vite sue.

15. Nam sicut beato Iob insultabant reges, ita isti parentes & cognati eius irridebant vitam eius, dicentes:

16. Ubi est spes tua, pro qua elemosynas, & sepulchras faciebas?

17. Tobias verò increpabat eos, dicens: Nolite ita loqui:

18. quoniam filij sanctorum sumus, & vitam illam expectamus, quam Deus daturus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo.

19. Anna verò uxor eius ibat ad opus textrinum quotidie, & de labore manuum suarum victum, quem consequi poterat, deferebat.

* Amos 8.

10.

1. Macch. 1.

41.

* Sup. 1. 21.

* An. etz-

tis 66.

Iof. 14. 2.

Anno M.

3995.

20. Unde factum est, ut hœdum carnarum accipiens detulisset domi:

21. cuius cūm vocem balantis vir eius audisset, dixit: * Videte, ne fortè furtivus sit, reddite eum dominis suis, quia non licet nobis aut edere ex furto aliquid, aut contingere.

22. * Ad hæc uxor eius irata respondit: Manifestè vana facta est spes tua, & elemosynæ tuæ demòdo apparuerunt.

23. Atque his, & aliis huiuscemodi verbis exprobrabat ei.

CAPUT III.

Tobie ob uxoris convitium mori petentis oratio ad Deum, & Saræ filie Raguelis humilis cūm triduo ieiunio oratio, ob ancille improperium de septem ipsius maritis a demòno interceptis: utriusque autem preces exaudiuntur, Angelo Raphaelè ad eos curandos misso.

1. Tunc Tobias ingenuit, & cepit orare cum lacrymis,

2. dicens: Iustus es Domine, & omnia iudicia tua iusta sunt, & omnes viæ tuæ, misericordia, & veritas, & iudicium.

3. Et nunc Domine memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum.

4. * Quoniam non obedivimus præceptis tuis, ideò traditi sumus in direptionem, & captivitatem, & mortem, & in fabulam, & in improperium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos.

5. Et nunc Domine magna iudicia tua, quia non egimus secundum præcepta tua, & non ambulavimus sinceriter coram te.

6. Et nunc Domine secundum voluntatem tuam fac mecum, & præcipe in pace recipi spiritum meum: expedit enim mihi mori magis quàm vivere.

7. Eadem itaque die contigit ut Sara filia Raguelis in Rages * civitate Medorum, & ipsa audiret improperium ab una ex ancillis patris sui,

8. quoniam tradita fuerat septem viris, & demonium nomine Asmodæus occiderat eos, mox ut ingressi fuissent ad eam.

9. Ergo cūm pro culpa sua increparet puellam, respondit ei, dicens: Amplius ex te non videamus filium, aut filiam super terram, interfecitrix virorum tuorum.

10. Numquid & occidere me vis, sicut iam occidisti septem viros? Ad hanc vocem perrexit in superius cubiculum do-

* Gr. est ex carceribus quo nomine non tam urbis quam regio videtur significari.

mūs suæ: & tribus diebus, & tribus noctibus non manducavit, neque bibit:

11. sed in oratione persistens cum lacrymis deprecabatur Deum, ut ab isto improperio liberaret eam.

12. Factum est autem die tertiâ, dum compleret orationem, benedicens Dominum,

13. dixit: Benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum: qui cūm iratus fueris, misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

14. Ad te Domine faciem meam convertito, ad te oculos meos dirigo.

15. Peto Domine ut de vinculo improperij huius absolvas me, aut certè desuper terram eripias me.

16. Tu scis Domine, quia numquàm concupivi virum, & mundam servavi animam meam ab omni concupiscentia.

17. Numquàm cum ludentibus miscui me: neque cum his, qui in levitate ambulat, participem me præbui.

18. Virum autem cum timore tuo, non cum libidine mea consensui suscipere.

19. Et, aut ego indigna fui illis, aut illi forsitan me non fuerunt digni: quia forsitan viro alij conservasti me.

20. Non est enim in hominis potestate consilium tuum.

21. Hoc autem pro certo habet omnis, qui te colit, quòd vita eius, si in probatione fuerit, coronabitur: si autem in tribulatione fuerit, liberabitur: & si in correptione fuerit, ad misericordiam tuam venire licebit.

22. Non enim delectaris in perditionibus nostris: quia post tempestatem, tranquillum facis: & post lacrymationem & fletum, exultationem infundis.

23. Sit nomen tuum Deus Israël benedictum in sæcula.

24. In illo tempore exaudita sunt preces amborum in conspectu glorie summi Dei:

25. & missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum uno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitate.

CAPUT IV.

Tobias cum se brevi putaret moriturum, filio piissima salutis monita inculcat, elemosynæ virtutem declarat, & de decem argenti talentis Gabelo mutuo dati indicat.

1. Igitur * cūm Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori pos-

* Anno M.

3999.

tuis-

- † Annum agentem circiter 20.
1. ruisset, vocavit ad se Tobiam filium suum,
2. dixitque ei: Audi fili mi verba oris mei, & ea in corde tuo, quasi fundamentum construe.
3. Cùm acceperit Deus animam meam, corpus meum sepeli: * & honorem habebis matri tuæ omnibus diebus vite eius:
4. memor enim esse debes, quæ & quantum pericula passa sit propter te in utero suo.
5. Cùm autem & ipsa compleverit tempus vite suæ, sepelias eam circa me.
6. Omnibus autem diebus vite tuæ in mente habeto Deum: & cave ne aliquando peccato consentias, & prætermittas præcepta Domini Dei nostri.
7. * Ex substantia tua fac eleemosynam, & noli avertere faciem tuam ab ullo paupere: ita enim fiet ut nec a te avertatur facies Domini.
8. * Quo modo potueris, ita esto misericors.
9. Si multum tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude.
10. Præmium enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis.
11. * quoniam eleemosyna ab omni peccato, & a morte liberat, & non patietur animam ire in tenebras.
12. Fiducia magna erit coram summo Deo eleemosyna omnibus facientibus eam.
13. * Attende tibi fili mi ab omni fornicatione, & præter uxorem tuam numquam patiaris crimen scire.
14. Superbiam numquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas: * in ipsa enim initium sumpsit omnis perditio.
15. * Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitue, & merces mercenarij tui apud te omnino non remaneat.
16. * Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias.
17. * Panem tuum cum esurientibus & egenis comede, & de vestimentis tuis nudos tege.
18. Panem tuum, & vinum tuum super sepulturam iusti constitue, & noli ex eo manducare, & bibere cum peccatoribus.
19. consilium semper a sapiente perquire.
20. Omni tempore benedic Deum: &

* Exod. 20.
12.
Eccli. 7.
29.

* Prov. 3.
9.
Eccli. 4. 1.
& 14. 13.
Luc. 14. 13.
* Eccli. 35.
12.

* Eccli. 29.
15.

* 1. Thess.
4. 3.

* Gen. 3. 5.

* Lev. 19.
13.
Deut. 24.
14.

* Matth. 7.
12.
Luc. 6. 31.
* Luc. 14.
13.

pete ab eo, ut vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permaneant.

21. Indico etiam tibi fili mi dedisse me decem talenta argenti, dum adhuc infans tuus esses, Gabelo, in Rages civitate Medorum, & chirographum eius apud me habeo:

22. & idem perquire quo modo ad eum pervenias, & recipias ab eo supra memoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum.

23. Noli timere fili mi: pauperem quidem vitam gerimus, * sed multa bona habebimus si timuerimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene, * Rom. 8. 17.

CAPUT V.

Tobiae socium ac ducentem itineris in Rages Medorum quaerenti Raphael Angelus ignotus occurrit, cui pater filium committit, quibus professus mater filij desert absentiam.

1. Tunc respondit Tobias patri suo, & dixit: Omnia quæcumque præcepisti mihi faciam pater.

2. Quo modo autem pecuniam hanc requiram, ignoro. Ille me nescit, & ego eum ignoro: quod signum dabo ei? Sed neque viam, per quam pergatur illuc, aliquando cognovi.

3. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirographum quidem illius penes me habeo: quod dum illi ostenderis, statim restituet.

4. Sed perge nunc, & inquire tibi aliquem fidelem virum, qui eat tecum salvam mercedem suam: ut, dum adhuc vivo, recipias eam.

5. Tunc egressus Tobias, invenit juvenem splendidum, stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum.

6. Et ignorans quod Angelus Dei esset, salutavit eum, & dixit: Unde te habemus bone juvenis?

7. At ille respondit: Ex filiis Israël. Et Tobias dixit ei: Nosti viam, quæ ducit in regionem Medorum?

8. Cui respondit: Novi: & omnia itinera eius frequenter ambulavi, & mansi apud Gabelum fratrem nostrum: qui moratur in Rages civitate Medorum, quæ posita est in monte Ecbatanis.

9. Cui Tobias ait: Sustine me obsecro, donec hæc ipsa nunciem patri meo.

10. Tunc ingressus Tobias, indicavit universa hæc patri suo. Super quæ admi-

CAPUT VI.

Angeli hortatu Tobias invadentem piscem apprehendit & exenterat cor eius, fel, & icur ad medicamenta reservans: & ad Raguel divertunt, ut iussu Angeli petat in uxorem illius filiam Saram; cuius septem viros occiderat demonium, dicens ab Angelo, quo sine suscipiendam ac servandum sit coniugium.

1. Profectus est autem Tobias, & canis secutus est eum, & mansit primâ mansione iuxta fluvium Tigris.

2. Et exivit ut lavaret pedes suos, & ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum.

3. Quem expavescens Tobias clamavit voce magna, dicens: Domine, invadit me.

4. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam eius, & trahe eum ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitare cepit ante pedes eius.

5. Tunc dixit ei Angelus: Exentera hunc piscem, & cor eius, & fel, & icur reponne tibi: sunt enim hæc necessaria ad medicamenta utiliter.

6. Quod cum fecisset, assavit carnes eius, & secum tulerunt in via: cetera salierunt, quæ sufficerent eis, quousque pervenirent in Rages civitatem Medorum.

7. Tunc interrogavit Tobias Angelum, & dixit ei: Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi quod remedium habebunt ista, quæ de pisce servare iussisti?

8. Et respondens Angelus, dixit ei: Cordis eius particulam si super carbones ponas, fumus eius extriciat omne genus demoniorum sive a viro, sive a muliere, ita ut ultra non accedat ad eos.

9. Et fel valeat ad unguendos oculos, in quibus fuerit albugo, & sanabuntur.

10. Et dixit ei Tobias: Ubi vis ut maneamus?

11. Respondensque Angelus, ait: Est hic Raguel nomine, vir propinquus de tribu tua, & hic habet filiam nomine Saram, sed neque masculum, neque feminam ullam habet aliam præter eam.

12. * Tibi debetur omnis substantia eius, & oportet eam te accipere coniugem.

13. Pete ergo eam a patre eius, & dabit tibi eam in uxorem.

14. Tunc respondit Tobias, & dixit: Audio quia tradita est septem viris, & mortui sunt: sed & hoc audivi, quia demonium occidit illos.

miratus pater, rogavit ut introiret ad eum.

11. Ingressus itaque salutavit eum, & dixit: Gaudium tibi sit semper.

12. Et ait Tobias: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen cæli non video?

13. Cui ait juvenis: Forti animo esto, in proximo est ut a Deo cureris.

14. Dixit itaque illi Tobias: Numquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages civitatem Medorum? & cum redieris, restituiam tibi mercedem tuam.

15. Et dixit ei Angelus: Ego ducam, & reducam eum ad te.

16. Cui Tobias respondit: Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu es tu?

17. Cui Raphael angelus dixit: Genus quæris mercenarij, an ipsum mercenarium, qui cum filio tuo eat?

18. Sed ne forte sollicitum te reddam, ego sum Azarias Ananiæ magni filius.

19. Et Tobias respondit: Ex magno genere es tu. Sed peto ne trascaris quod voluerim cognoscere genus tuum.

20. Dixit autem illi Angelus: Ego sanum ducam, & sanum tibi reducam filium tuum.

21. Respondens autem Tobias, ait: Bene ambuletis, & sit Deus in itinere vestro, & Angelus eius comitetur vobiscum.

22. Tunc paratis omnibus, quæ erant in via portanda, fecit Tobias vale patri suo & matri suæ, & ambulaverunt ambo simul.

* Infr. 10. 4. 23. * Cùmque profecti essent, cepit mater eius flere, & dicere: Baculum senectutis nostræ tulisti, & transmisisti a nobis.

24. Numquam fuisset ipsa pecunia, pro qua misisti eum.

25. Sufficiebat enim nobis paupertas nostra, ut divitias computaremus hoc, quod videbamus filium nostrum.

26. Dixitque ei Tobias: Noli flere, salvus perveniet filius noster, & salvus revertetur ad nos, & oculi tui videbunt illum.

27. Credo enim quod Angelus Dei bonus comitetur ei, & bene disponat omnia, quæ circa eum geruntur, ita ut cum gaudio revertatur ad nos.

28. Ad hanc vocem cessavit mater eius flere, & tacuit.

Eodem
ann. 3299.

* Num. 27.
8. & 36. 8.

15. Timeo ergo, ne fortè & mihi hæc eveniant: & cum sim unicus parentibus meis, deponam senectutem illorum cum tristitia ad inferos.

16. Tunc angelus Raphaël dixit ei: Audi me, & ostendam tibi qui sunt, quibus prævalere potest dæmonium.

17. Hi namque qui conjugium ita suscipiunt, ut Deum a se, & a sua mente excludant, & suæ libidini ita vacent, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus: habet potestatem dæmonium super eos.

18. Tu autem cum acceperis eam, ingressus cubiculum, per tres dies continens esto ab ea, & nihil aliud, nisi orationibus vacabis cum ea.

19. Ipsa autem nocte, incenso iecore piscis, fugabitur dæmonium.

20. Secundâ verò nocte in copulatione sanctorum patriarcharum admittêris.

21. Tertiâ autem nocte, benedictionem consequeris, ut filij ex vobis procreentur incolomes.

22. Transactâ autem tertiâ nocte, accipies virginem cum timore Domini, amore filiorum magis quam libidine ductus, ut in semine Abraham benedictionem in filijs consequaris.

CAPUT VII.

Raguel petitam a Tobia Saram filiam in uxorem tradidit consilio Raphaëlis, & scriptis coniugij tabulis, nuptiæ celebrantur.

Eodem ann. 3299.

1. Ingressi sunt autem ad Raguelem, & suscepit eos Raguel cum gaudio.

2. Intuensque Tobiam Raguel, dixit Annæ uxori suæ: Quam similis est iuvenis iste consobrino meo!

3. Et cum hæc dixisset, ait: Unde estis iuvenes fratres nostri? At illi dixerunt: Ex tribu Nephthali sumus, ex captivitate Ninive.

4. Dixitque illis Raguel: Nostis Tobiam fratrem meum? Qui dixerunt: Novimus.

5. Cumque multa bona loqueretur de eo, dixit Angelus ad Raguelem: Tobias, de quo interrogas, pater istius est.

6. Et misit se Raguel, & cum lacrymis osculatus est eum, & plorans supra colulum eius,

7. dixit: Benedictio sit tibi fili mi, quia boni & optimi viri filius es.

8. Et Anna uxor eius, & Sara ipsorum filia lacrymata sunt.

9. Postquam autem locuti sunt, præcepit Raguel occidi arietem, & parari convivium. Cumque hortaretur eos discumbere ad prandium,

10. Tobias dixit: Hic ego hodiè non manducabo neque bibam, nisi prius petitionem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram filiam tuam.

11. Quo audito verbo Raguel, expavit, sciens quid eveniret illis septem viris, qui ingressi sunt ad eam: & timere cepit ne fortè & huic similiter contingeret: & cum nutaret, & non daret petenti ullum responsum,

12. dixit ei Angelus: Noli timere dare eam isti, quoniam huic timentis Deum debetur coniux filia tua: propterea alius non potuit habere illam.

13. Tunc dixit Raguel: Non dubito quod Deus preces & lacrymas meas in conspectu suo admiserit.

14. Et credo quoniam idè fecit vos venire ad me, ut ista coniungeretur cognationi suæ: secundum legem Moysi: & nunc noli dubium gerere quod tibi eam tradam.

15. Et apprehendens dexteram filia suæ, dexterae Tobia tradidit, dicens: Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob vobiscum sit, & ipse coniungat vos, impleatque benedictionem suam in vobis.

16. Et acceptâ chartâ, fecerunt conscriptionem coniugij.

17. Et post hæc epulati sunt, benedictentes Deum.

18. Vocavitque Raguel ad se Annam uxorem suam, & præcepit ei ut præpararet alterum cubiculum.

19. Et introduxit illuc Saram filiam suam, & lacrymata est.

20. Dixitque ei: Forti animo esto filia mea: Dominus cæli det tibi gaudium pro tædio quod perpessa es.

CAPUT VIII.

Tobias thalamum ingressus, partem iecoris piscis assat; & dæmonio a Raphaële ligato, Tobias & Sara simul orantes noctem transigunt incolomes: quapropter repleto quod paratum erat sepulchro, actisque Deo gratias a Sara parentibus, letam apparatus convivium; & pro dote medietas honorum assignatur, cedente & reliquâ medietate post parentum obitum.

1. Postquam verò cœnaverunt, introduxerunt iuvenem ad eam.

2. Re-

Eodem anno 3299.

2. Recordatus itaque Tobias sermonum Angeli, protulit de cassidili suo partem iecoris, positique eam super carbones vivos.

3. Tunc Raphaël Angelus apprehendit dæmonium, & religavit illud in deserto superioris Ægypti.

4. Tunc hortatus est virginem Tobias, dixitque ei: Sara, exurge, & deprecemur Deum hodiè, & cras, & secundum cras: quia his tribus noctibus Deo iungimur: tertiâ autem transactâ nocte, in nostro erimus coniugio.

5. filij quippe sanctorum sumus, & non possumus ita coniungi sicut gentes, quæ ignorant Deum.

6. Surgentes autem pariter, instanter orabant ambo simul, ut sanitas daretur eis.

7. Dixitque Tobias: Domine Deus patrum nostrorum, benedicant te cæli & terræ, mareque & fontes, & flumina & omnes creaturæ tuæ, quæ in eis sunt.

8. * Tu fecisti Adam de limo terræ, dedisti que ei adiutorium Hevam.

9. Et nunc Domine tu scis, quia non luxuria causâ accipio sororem meam coniugem, sed solâ posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen tuum in sæcula sæculorum.

10. Dixit quoque Sara: Miserere nobis Domine, miserere nobis, & consenesamus ambo pariter sani.

11. Et factum est circa pullorum cantum, accersiri iussit Raguel servos suos, & abierunt cum eo pariter ut foderent sepulchrum.

12. Dicebat enim: Ne fortè simili modo eveniret ei, quo & ceteris illis septem viris, qui sunt ingressi ad eam.

13. Cumque parassent fossam, reversus Raguel ad uxorem suam, dixit ei:

14. Mitte unam ex ancillis tuis, & videat si mortuus est, ut sepeliâ eum antequam illucescat dies.

15. At illa misit unam ex ancillis suis. Quæ ingressa cubiculum, reperit eos salvos & incolomes, secum pariter dormientes.

16. Et reversa, nunciavit bonum nuntium: & benedixerunt Dominum, Raguel videlicet & Anna uxor eius.

17. & dixerunt: Benedicimus te Domine Deus Israël, quia non contigit quem admodum putabamus.

18. Fecisti enim nobiscum misericordiam tuam, & exclusisti a nobis inimicum persequentem nos.

19. Misertus es autem duobus unicis. Fac eos Domine plenius benedicere te: & sacrificium tibi laudis tuæ & suæ sanitatis offerre, ut cognoscat universitas gentium, quia tu es Deus solus in universa terra.

20. Statingue præcepit servis suis Raguel, ut replerent fossam, quam fecerant priusquam elucesceret.

21. Uxori autem suæ dixit ut instrueret convivium, & præpararet omnia, quæ in cibos erant iter agentibus necessaria.

22. Duas quoque pingues vaccas, & quatuor arietes occidi fecit, & parari epulas omnibus vicinis suis, cunctisque amicis.

23. Et adiuravit Raguel Tobiam, ut duas hebdomadas moraretur apud se.

24. De omnibus autem, quæ possidebat Raguel, dimidiam partem dedit Tobia, & fecit scripturam, ut pars dimidia, quæ supererat post obitum eorum, Tobia dominio deveniret.

CAPUT IX.

Raphaël Tobia rogatu ad Gabelum pergit; quem receptâ pecuniâ ad Tobia nuptias adducit: ille autem Tobia ac Sara benedicit.

1. Tunc vocavit Tobias Angelum ad se, quem quidem hominem existimabat, dixitque ei: Azaria frater, peto ut auscultes verba mea:

2. Si me ipsum tradam tibi servum, non ero condignus providentiæ tuæ.

3. Tamen obsecro te ut assumas tibi animalia sive servitia, & vadas ad Gabelum in Rages civitatem Medorum: reddasque ei chirographum suum, & recipias ab eo pecuniâ, & roges eum venire ad nuptias meas.

4. Scis enim ipse quoniam numerat pater meus dies: & si tardaverit unâ die plus, contristatur anima eius.

5. Et certè vides quo modò adiuravit me Raguel, cuius adiuramentum spernere non possum.

6. Tunc Raphaël assumens quatuor ex servis Raguelis, & duos camelos, in Rages civitatem Medorum perrexit: & inveniens Gabelum, reddidit ei chirographum suum, & recepit ab eo omnem pecuniâ.

7. Indicavitque ei de Tobia filio Tobia, omnia quæ gesta sunt: fecitque eum secum venire ad nuptias.

Qq

8. Cum-

Eodem ann. 3299.

8. Cùmque ingressus esset domum Raguelis, invenit Tobiam discumbentem: & exiliens, osculati sunt se invicem: & flevit Gabelus, benedixitque Deum.

9. & dixit: Benedicat te Deus Israël, quia filius es optimi viri, & iusti, & timentis Deum, & eleemosynas facientis:

10. & dicatur benedictio super uxorem tuam, & super parentes vestros:

11. & videatis filios vestros, & filios filiorum vestrorum, usque in tertiam & quartam generationem: & sit semen vestrum benedictum a Deo Israël, qui regnat in sæcula sæculorum.

12. Cùmque omnes dixissent, Amen, accesserunt ad convivium: sed & cum timore Domini nuptiarum convivium exercebant.

CAPUT X.

Parentes Tobie longam eius moram anxie querunt; ille autem egrè obtinet, ut a Raguele dimittatur, accepta dote & uxore: porrò Raguel illis benè precando, admonet filiam de officio matrisfamilias.

Eodem ann. 3299.

1. CUM verò moras faceret Tobias, causâ nuptiarum, sollicitus erat pater eius Tobias dicens: Putas quare moratur filius meus, aut quare detentus est ibi?

2. Putasne Gabelus mortuus est, & nemo reddet illi pecuniam?

3. Cœpit autem contristari nimis ipse & Anna uxor eius cum eo: & cœperunt ambo simul flere: eò quòd die statuto minime revertetur filius eorum ad eos.

*Sup. 5. 23.

4. *Flebat igitur mater eius irremediabilibus lacrymis, atque dicebat: Heu heu me fili mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostræ, solatium vitæ nostræ, spem posteritatis nostræ?

5. Omnia simul in te uno habentes, te non debuius dimittere a nobis.

6. Cui dicebat Tobias: Tace, & noli turbari, sanus est filius noster: satis fidelis est vir ille, cum quo misimus eum.

7. Illa autem nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliens circumspiciebat, & circuibat vias omnes, per quas spes remeandi videbatur, ut procul videret eum, si fieri posset, venientem.

8. At verò Raguel dicebat ad generum suum: Mane hic, & ego mittam nuncium salutis de te ad Tobiam patrem tuum.

9. Cui Tobias ait: Ego novi quia pater

meus & mater mea modo dies computant, & cruciatur spiritus eorum in ipsis.

10. Cùmque verbis multis rogaret Raguel Tobiam, & ille cum nullâ ratione vellet audire, tradidit ei Saram, & dimidiam partem omnis substantiæ suæ in pueris, in puellis, in pecudibus, in camelis, & in vaccis, & in pecunia multa: & saluum atque gaudentem dimisit eum a se,

11. dicens: Angelus Domini sanctus sit in itinere vestro, perducaturque vos incolumes, & inveniatis omnia rectè circa parentes vestros, & videant oculi mei filios vestros priusquam moriar.

12. Et apprehendentes parentes filiam suam, osculati sunt eam, & dimiserunt ire:

13. monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere familiam, gubernare domum, & se ipsam irreprensibilem exhibere.

CAPUT XI.

Relictis in itinere Sara reliquæque familiâ, Tobias & Raphaël præcedentes, lætè a parentibus Tobie excipiuntur: filio patris oculos felle icoris linente, ille visum recipit; quapropter actis Deo gratias, post adventum Sara ac familiæ septem diebus lætè epulantur.

1. CUMQUE *reverterentur, pervenerunt ad Charan, tunc que est in medio itinere contra Niniven, undecimo die.

2. Dixitque Angelus: Tobia frater, scis quemadmodum reliquisti patrem tuum.

3. Si placet itaque tibi, præcedamus, & lento gradu sequantur iter nostrum familie, simul cum coniuge tua: & cum animalibus.

4. Cùmque hoc placuisset ut irent, dixit Raphaël ad Tobiam: Tolle tecum ex felle piscis: erit enim necessarium. Tulit itaque Tobias ex felle illo, & abierunt.

5. Anna autem sedebat secus viam, quotidie in supercilio montis, unde respicere poterat de longinquo.

6. Et dum ex eodem loco specularetur adventum eius, vidit a longè, & illicò agnovit venientem filium suum: currensque nunciavit viro suo, dicens: Ecce venit filius tuus.

7. Dixitque Raphaël ad Tobiam: At ubi introieris domum tuam, statim adora Dominum Deum tuum: & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum;

8. Sta-

* Eodem anno.

† Hebr. *Achim*, unde non videtur esse illa Abrahami patria sed alia inter Ragem & Ninivem.

8. Statimque lini super oculos eius ex felle isto piscis, quod portas tecum, scias enim quoniam mox aperientur oculi eius, & videbit pater tuus lumen cæli, & in aspectu tuo gaudebit.

9. Tunc præcurrit canis, qui simul fuerat in via: & quasi nuncius adveniens, blandimento suæ caudæ gaudebat.

10. Et consurgens cæcus pater eius, cœpit offendens pedibus currere: & datâ manu puero, occurrit obviam filio suo.

11. Et suscipiens osculatus est eum cum uxore sua, & cœperunt ambo flere præ gaudio.

12. Cùmque adorassent Deum, & gratias egissent, condescerunt.

13. Tunc sumens Tobias de felle piscis, linivit oculos patris sui.

14. Et sustinuit quasi dimidiam ferè horam: & cœpit albugo ex oculis eius, quasi membrana ovi, egredi.

15. Quam apprehendens Tobias traxit ab oculis eius, statimque visum recepit.

16. Et glorificabant Deum, ipse vide licet, & uxor eius, & omnes qui sciebant eum.

17. Dicebatque Tobias: Benedico te Domine Deus Israël, quia tu castigasti me, & tu salvasti me: & ecce ego video Tobiam filium meum.

18. Ingressa est etiam post septem dies Sara uxor filij eius, & omnis familia sana, & pecora, & cameli, & pecunia multa uxoris: sed & illa pecunia, quam receperat a Gabelo:

19. & narravit parentibus suis omnia beneficia Dei, quæ fecisset circa eum per hominem, qui eum duxerat.

20. Veneruntque Achior & Nabath consobrini Tobie, gaudentes ad Tobiam, & congratulantes ei de omnibus bonis, quæ circa illum ostenderat Deus.

21. Et per septem dies epulantes, omnes cum gaudio magno gavisi sunt.

CAPUT XII.

Tobias, cum filio de mercede Raphaëlis consultans, auditisque quæ sibi ac filio præstiterat beneficiis, medietatem offert omnium quæ attulerant: at ille se Dei Angelum declarat; & post revelata alia mysteria in caelum sublevarur; quo factò, illi in terram prout videntes Deum benedicunt.

Eodem ann. 3299.

1. TUNC vocavit ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid possimus dare viro isti sancto, qui venit tecum?

2. Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficiis eius?

3. Me duxit & reduxit sanum, pecuniam a Gabelo ipse recepit, uxorem ipse me habere fecit, & dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus eius fecit, me ipsum a devoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cæli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare?

4. Sed peto te pater mi, ut roges eum, si fortè dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

5. Et vocantes eum, pater scilicet, & filius, tulerunt eum in partem: & rogare cœperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere.

6. Tunc dixit eis occultè: Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam.

7. Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei revelare & confiteri honorificum est.

8. Bona est oratio cum ieiunio, & eleemosyna magis quàm thesaurus auri condere:

9. quoniam eleemosyna a morte liberat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & facit invenire misericordiam & vitam æternam.

10. Qui autem faciunt peccatum, & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ.

11. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam a vobis occultum sermonem.

12. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & dereliquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

13. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.

14. Et nunc misit me Dominus ut curarem te, & Saram uxorem filij tui a dæmonio liberarem.

15. Ego enim sum Raphaël Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum.

16. Cùmque hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam.

17. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timere.

18. Etenim cùm essem vobiscum, per

voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi.

19. Videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed ego cibo invisibili, & potu, qui ab hominibus videri non potest, utor.

20. Tempus est ergo ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius.

21. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, & ultra eum videre non potuerunt.

22. Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum: & exurgentes narraverunt omnia mirabilia eius.

CAPUT XIII.

Tobias senior benedicit ac gratias agit Domino, & universos ad idipsum hortatur: prophetat quoque de restitutione & magna felicitate futura Ierusalem.

Eodem ann. 3299.

1. **A**periens autem Tobias senior os suum, benedixit Dominum, & dixit: Magnus es Domine in æternum, & in omnia sæcula regnum tuum:

* Deut. 32. 39. 1 Reg. 2. 6. Sap. 16. 13.

2. * quoniam tu flagellas, & salvas: deducis ad inferos, & reducis: & non est qui effugiat manum tuam.

3. Confitemini Domino filij Israël, & in conspectu gentium laudate eum:

4. quoniam ideò dispersit vos inter gentes, quæ ignorant eum, ut vos enarretis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum.

5. Ipse castigavit nos propter iniquitates nostras: & ipse salvabit nos propter misericordiam suam.

6. Aspicite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremore confitemini illi regemque sæculorum exaltate in operibus vestris.

7. Ego autem in terra captivitatis meæ confitebor illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem.

8. Convertimini itaque peccatores, & facite iustitiam coram Deo, credentes quod faciat vobiscum misericordiam suam.

9. Ego autem, & anima mea in eo lababitur.

10. Benedicite Dominum omnes electi eius: agite dies lætitiæ, & confitemini illi.

* Gr. Castigabit.

11. Ierusalem civitas Dei, castigavit * te Dominus in operibus manuum tuarum.

12. Confitère Domino in bonis tuis, & benedic Deum sæculorum ut reedificet in te tabernaculum suum, & revocet ad te omnes captivos, & gaudeas in omnia sæcula sæculorum.

13. Luce splendidi fulgebis: & omnes fines terre adorabunt te.

14. * Nationes ex longinquo ad te venient: & munera deferentes, adorabunt 5. in te Dominum, & terram tuam in sanctificationem habebunt.

15. Nomen enim magnum invocabunt in te.

16. Maledicti erunt qui contempserint te: & condemnati erunt omnes qui blasphemaverint te: benedictique erunt qui edificaverint te.

17. Tu autem lætaberis in filiis tuis, quoniam omnes benedicentur, & congregabuntur ad Dominum.

18. Beati omnes qui diligunt te, & qui gaudent super pacem tuam.

19. Anima mea benedic Dominum, quoniam liberavit Ierusalem civitatem suam a cunctis tribulationibus eius, Dominus Deus noster.

20. Beatus ero si fuerint reliquæ seminis mei ad videndam claritatem Ierusalem.

21. * Portæ Ierusalem ex sapphiro & smaragdo edificabuntur: & ex lapide pretioso omnis circuitus murorum eius.

22. Ex lapide candido & mundo omnes plateæ eius sternentur: & per vicos eius alleluia cantabitur.

23. Benedictus Dominus, qui exaltavit eam, & sit regnum eius in sæcula sæculorum super eam. Amen.

CAPUT XIV.

Tobias senior moriturus, completis 102. ætatis sue annis, filium ac nepotes ad pietatem hortatur, utque sepultis parentibus e Ninive migrent, quam everentiam dicit, & Ierusalem instaurandam: quod filius observans, tandem ad soceros revertitur, ibique completis 99. annis moritur.

1. **E**T consummati sunt sermones Tobias. Et postquam illuminatus est Tobias, vixit annis quadragintaduobus, & vidit filios nepotum suorum.

2. Completis itaque annis centum duobus †, sepultus * est honorificè in Ninive.

3. Quinquaginta namque & sex annorum

† Gr. Centum quinquaginta- octo. * Anno M. 3341. Ant. Chr. 663.

* 1. Esdr. 3. 8. * Hebr. dispergentur.

† Hebr. comburetur: hæc enim futura, spiritus propheticus prædixit Tobias, quæ ipse videre minime potuit.

rùm lumen oculorum amisit, sexagenarius verò recepit.

4. Reliquum verò vite suæ in gaudio fuit, & cum bono profectu timoris Dei perrexit in pace.

5. in hora autem mortis suæ vocavit ad se Tobiam filium suum, & septem iuvenes filios eius nepotes suos, dixitque eis:

6. Propè erit interitus Ninive: non enim excidit verbum Domini: & * fratres nostri, qui dispersi * sunt a terra Israël revertentur ad eam.

7. Omnis autem deserta terra eius replebitur, & domus Dei, quæ in ea incensa † est, iterum reedificabitur: ibique revertentur omnes timentes Deum,

8. & relinquunt gentes idola sua, & venient in Ierusalem, & inhabitabunt in ea,

9. & gaudebunt in ea omnes reges terræ, adorantes regem Israël.

10. Audite ergo filij mei patrem vestrum: Servite Domino in veritate, & inquirete ut faciatis quæ placita sunt illi:

11. & filij vestri mandate ut faciant iustitias & eleemosynas, ut sint memores Dei, & benedicant eum in omni tempore in veritate, & in tota virtute sua.

12. Nunc ergo filij audite me, & nolite manere hic: sed quicumque die sepelietis matrem vestram circa me in upo sepul-

chro, ex eo dirigite gressus vestros ut exeatis hinc:

13. video enim quia iniquitas eius finem dabit ei.

14. Factum est autem post obitum matris suæ, Tobias abscessit ex Ninive cum uxore sua, & filiis, & filiorum filiis, & reversus est ad soceros suos.

15. invenitque eos incolumes in senectute bona: & curam eorum gessit, & ipse clausit oculos eorum: & omnem hereditatem domûs Raguelis ipse percepit viditque quintam generationem, filios filiorum suorum.

16. Et completis annis nonagintanovem in timore Domini, cum gaudio sepelierunt eum.

17. * Omnis autem cognatio eius, & omnis generatio eius in bona vita, & in sancta conversatione permansit, ita ut accepti essent tam Deo, quam hominibus, & cunctis habitantibus in terra.

18. *Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor magpi patre, & Atliage (Assuero quoque nomine, Daniel. 9. appellato) Cyriavo, qui coniunctis viribus Ninivem oppugnavit: unde etiam Syrus ait captivitatem in quam ipsam duxerunt in Mediam. Idemque dicitur de Tobia, quod non moreretur, quæ a Nabuchodonosore & Assuero capta est, id est a Nabopolassar. Nabuchodonosor*